

többi 'chineser' urak pedig egy előadásért nem fognak töblet fizetni, mint a' mennyit egy rántott csirkére a' hoanghui káposztáskertben költeni szoktak. Ez volt a' hirdetés rövid kivonatja; lássuk most annak eredményét.

* * *

Harmadik este.

Ugyanazon szoba, az igazgató és társai ut supra.

Igazg. Nos, barátim, mit mondanak a' 'chineser'-ek?

Első bar. (csüggedten.) Azt mondják, hogy még egy igazgató sem szerzett annyi rendkívüli élvezetet a' közönségnek, mint Te!..

Másod. (leverage.) Hogy feláldozod magadat a' közjóért...

Harm. (bátortalanul.) Hogy nyilvános köszönetet kellene minden hírlapban nagylelkűségédért szavazni...

Negyed. (kétségbeesve.) Hogy mellszobrodat a' nánkingi porcellántorony egyik vakablakában kellene felallítani..

Ötöd. (a' forró herbatét elszántan öntvén torkába.) Hogy a' színházat örök időre 's még azon túl is, hős vezérletekre kell bízni...

Igazg. És a' többi — nos, barátim, ki a' nyertes?

Mindnyáján (csüggedten, leverage, bátortalanul, kétségbeesve, leforrázva.) Te vagy az: éljen a' régi primadonna! (Cseszéznek.)

Rendező. Igen, de bitt' unterthänigst, hátha Hopsassa kisasszony kitánczolta magát?

Igazg. Aztán majd egy pár canadai emberevőt fogunk a' színpadon mutatni.

Rend. Und wenn diese ausgefressen haben?

Igazg. Akkor egy novazemblai jégmedvét engagirozunk pár vendégszerepre.

Rend. És ha ez is kidajnáztta magát?

Igazg. Akkor becsületes bankrottot csinálunk 's a' p—i színházi igazgatóságra fogunk concurrálni, ha t. i. érdemes collegánk addig már szerencsésen elcsücsült volna

Mindnyáján. Éljen a' mi derék igazgatónk, éljen a' pekingi Thalia!

Igazg. És a' pekingi hálósüvegek, kerem alazsan!!

(Roppant ivások 's a' többi.)

Frankenburg.

NEMZETI SZINHÁZ.

Kedden július 2-kán adattak elő a' Kölcsey Ferenc himnuszára készített, a' bíráló választmány által dicséretre méltatott dalzenék, 's legvégül a' 20 darab aranyból álló jutalmat nyert pályamű. A' dicsérettel említett pályakardal számszerint hat vala, u. m. a' beküldöttek közül a' 3. 4. 6. 11. 12. és 13-ik számú. Ezek közt több tekintetnél fogva jelesnek találtuk a' 3. 6. és 13-ik számút. De két-

segen tul legderekabb, legjelesebb 's a' többiekén kiválólag felülemelkedett a pályanyertes, melly a' beküldés sora szerint is első vala. A' közönség ezt élenk tapsokkal 's átalános elégedettséggel fogadá, 's ismételtetni kíváná. Legvégül felbontatván az illető jeligés levelkék, kitünt — mit egyébiránt, a' hirlapok utján közzétett pályázás eredménye nyomán (hol t. i. szám és jelige szerint kihirdettek a' pályanyertes és megdicsérték), — felváros előleg tudott, 's így a' meglepés sokat vesztett érdekéből, — kitünt tehát: hogy a' pályanyertes Erkel Ferencz. A' 3-ik számú mű szerzőjeül Egressy Béni, a' 6-ik szerzőjeül Travnyik János bizonyult, 's különösen e' két név élenken megtapsoltatott a' közönségtől, jeléül, hogy zeneszerzői pályán tett eddigi érdemeik átalános méltánylást nyertek. Erkel Ferencz előhivatván, zajosan megtapsoltatott, 's a' díj átadatott neki. Hunyady László szerzője olly művel ajándékozá meg ismét a' magyar közönséget, melly zenészetünknek egyik diszeül szolgálhat. E' dalszerzemény magyar jellemé kélszételen; hogy hymnusznak gyuszik magasztossága is, 's könnyű, dallamos, természetes emelkedésével a' fülbe is könnyen tapadand többszöri hallás után, mi népszerűséget ígér neki. 'S noha a' kardalnak első része nem bir — legalább párszori hallás után — azon felsőbb varázsszal, melly önkénytelenül, ellenállhatlanul elragadja az embert: de annál meghatóbb a' második rész, melly fokonként olly lelkesedést gerjeszt a' kebelben, hogy mintegy öntudatlanul elkapatva az élvezettől, diadalmi öröme emelkedünk. Üdvözljük Erkel urat e' jeles hangszerzeményért. Bár minél több illynemű művekkel lépne fel, zenészetünket gazdagítva. Így haladunk lepcsőnként a' művészetben. Évek előtt képtelenségnek gondolak némellyek azt: hogy lehessen magyar daljáték; 's ime vannak magyar daljátékunk is már. Így voltunk a' hymnusz körül is; 's noha ezen hymnusz még nem ollyan, hogy a' világi összes zenészet valódi hymnuszaik közt a' legelsőök közt megálljon, de az mindenesetre jeles, kitünő, mellyben büszkélkedhetünk, — 's van tehát hymnuszunk, 's he van bizonyítva, hogy a' magyarnak is lehet, 's pedig ennyi 's illy jeles zenetehetségek mellett, akarmenyi hymnusza is; csak rajta! haladjunk. Ez áll a' symphoniáról is. Évek előtt a' magyar nyitányt is chimaerának tartoták némelly külföldi zene-bálványzók, 's ime vannak magyar derek nyitányaink. Most vannak, kik azt mondják: hogy a' magyarnak soha, de soha sem lesz symphoniája! 'S miért?... Mutassa meg Erkel ur, hogy lehet és hogy lesz! Szeretném tudni, hol van megírva a' művészetfejlemény örök könyvében: hogy symphonia nem lehet magyar szellemű? Így van ez az oratoriummal is. A' szent magasztaltság bélyege kizarja-e a' magyar szellemet? Nincsenek-e magyar szent történetünk és személyeink? István, László, Erzsebet, Margit 'stb.? Semmi nincs lehetetlen, hol a' művészet geniusza 's honszeretet lelkesít.

Csütörtökön július 4-kén sajátmemű művészeti élvezetben részesültünk, midőn Beatrice di Tenda daljátékban az europai híró Ronconi ur és hitvese lépett fel, tetemesen fölemelt ár mellett. Emlékezem még, minő pártok voltak Bécsben 1840-ben Ronconi és Badiali mellett, némellyek ezt, mások amaz jelesebbnek tartván. Illy művészek közt a' hasonlítás mindig sántikál, mert mindegyik mellett olly jelességeket vethetni a' serpenyőbe, mellyekkel a' másik csak csekélyebb mértékben bir. Badiali mellett főkép az küzdött, hogy tán több hódító tulajdonsággal hirt mind testi kellem, mind hangja lágyságára nézve, 's Ronconit kitünőleg szép bariton hangjának rendkívüli ereje tevő a' közönség kegyenczévő. Taval is hallottam utóbbit Bécsben, 's már ekkor Badiali nem levő ott, ő volt egyedül a' nap dalhőse. Mióta őt először hallottam, ha nem csalódom, hangja lágyságban is nyert, melly szép tulajdonát mostani előadásakor is tapasztalhat-